

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 22P/140/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1518205750
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Križáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2020:1518205750.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V, v konaní pred sudkyňou Mgr. Annou Križákovou, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: P. P., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova č. 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matka - O. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. č. 6, W., zastúpená: P. Ivana Zavacká, advokátka so sídlom Havlíčkova č. 11/A, Bratislava a otec - P. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. č. 7, W., zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Marcel BORIS, s.r.o., so sídlom Ružinovská č. 4, Bratislava, na návrh matky o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, takto

rozhodol:

I. Súd návrh matky **z a m i e t a**.

II. Súd mení rozsudok Okresného súdu Bratislava V č.k. 22P/26/2015-110 zo dňa 11.02.2016 v časti dňa striedania maloletého počas bežného školského roka tak, že otec je oprávnený a povinný zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého v tomto čase od pondelka párneho kalendárneho týždňa v dňoch školského vyučovania od 14,00 hod., resp. v dňoch voľna od 17,00 hod. do pondelka nepárneho kalendárneho týždňa v dňoch školského vyučovania do 14,00 hod., resp. v dňoch voľna do 17,00 hod. s tým, že v dňoch školského vyučovania si maloletého prevezme do osobnej starostlivosti v školskom zariadení ktoré navštevuje a v dňoch voľna v mieste bydliska matky, kde v dňoch voľna v čase začiatku jej periódy starostlivosti matke maloletého aj odovzdá; matka je oprávnená a povinná zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého v tomto čase od pondelka nepárneho kalendárneho týždňa v dňoch školského vyučovania od 14,00 hod., resp. v dňoch voľna od 17,00 hod. do pondelka párneho kalendárneho týždňa v dňoch školského vyučovania do 14,00 hod., resp. v dňoch voľna do 17,00 hod. s tým, že v dňoch školského vyučovania si maloletého prevezme do osobnej starostlivosti v školskom zariadení, ktoré navštevuje a v dňoch voľna jej maloletého odovzdá do starostlivosti otec v mieste jej bydliska.

III. Ostatné časti citovaného rozhodnutia ostávajú týmto rozsudkom nedotknuté.

IV. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

V. Matka je **p o v i n á** nahradiť trovy štátu vo výške XXX,XX B., na účet E. súdu W. V, ktoré jej súd povoľuje zaplatiť v X splátkach - v X splátkach po XXX,- EUR a v 1 splátke 126,68 EUR, vždy do 15. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky riadne a včas, sa stáva zročným celé plnenie.

VI. Otec je **p o v i n ý** nahradiť trovy štátu vo výške 326,68 EUR, na účet Okresného súdu Bratislava V, ktoré mu súd povoľuje zaplatiť v 3 splátkach - v 2 splátkach po 100,- EUR a v 1 splátke 126,68 EUR, vždy do 15. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky riadne a včas, sa stáva zročným celé plnenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 25.09.2018 sa matka maloletého P. domáhala, aby súd prezveril maloletého zo striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov do jej výlučnej starostlivosti s tým, že súd upraví styk otca s maloletým na každý párnny víkend od piatku od skončenia vyučovania do najbližšieho pondelka do začiatku vyučovania, pričom si maloletého na styk prevezme a následne ho odovzdá v základnej škole, ktorú navštevuje. Svoj návrh odôvodnila tým, že po dvoch rokoch prebiehajúcej striedavej osobnej starostlivosti sa maloletý nespráva ako spokojné dieťa. Matka vníma jeho sťažnosti a nespokojnosť so striedaním dvoch domovov. Ako objektívnu skutočnosť matka vníma obrovské komunikačné problémy s otcom dieťaťa, ktoré sa prenášajú na maloletého, no ktoré priamo vyplývajú z režimu striedavej starostlivosti, ktoré však ako ukázal čas nie je v silách ani jedného z rodičov odstrániť. Považovala za nesprávne a nespravodlivé, aby dieťa znášalo diskomfort striedavej starostlivosti. Matka sa pokúsila o mimosúdnu zmenu starostlivosti, pričom s otcom sa zhodli, že odovzdávanie dieťaťa v nedeľu je zbytočne traumatizujúce pre všetkých po tom, čo otec privolal políciu v čase, kedy P. s otcom odmietal dobrovoľne odísť. Rodičia sa dohodli na zmene odovzdávania preberania maloletého tak, že rodič, ktorý si maloletého preberie v piatok poobede ho odovzdá v pondelok ráno znovu na vyučovanie. Táto pomerne malá zmena odbúrala veľký stres obom rodičom a predovšetkým maloletému. Rodičia sa tiež zvládli dohodnúť na absolvovaní prvého svätého prijímania maloletého. Nedohodli sa však pri výbere futbalového klubu maloletého a nezhodnú sa ani v režime futbalu ako voľnočasovej aktivity alebo ako zručnosti, ktorú je treba systematicky budovať, podporovať a rozvíjať. Rodičia sa tiež veľmi náročne dohadovali o balení syna do školy v prírode, z ich komunikácie je zrejmé, že každý z nich vníma pozíciu dieťaťa úplne inak - matka veľmi citlivo, empaticky a otec veľmi prakticky vynechávajú emócie, pričom očakáva, že matka sa podriadi jeho názoru. Rovnako otec dominantne bez porady s matkou rieši aj otázky zdravotnej starostlivosti, konkrétne stomatologickej. Otec nerešpektuje rolu matky v živote dieťaťa. Matka navrhovala striedanie krátkeho a dlhého úseku osobnej starostlivosti, čo odôvodňovala tým, že P. sa za niekoľko rokov nedokázal adaptovať na rýchle zmeny dvoch domovov a dva odlišné každodenné prístupy vo výchove. Prvé dva- tri dni sa P. len prispôsobuje inému domovu a prístupu a potom opäť prichádza zmena miesta a režimu. Matka bola prístupná hľadať aj iné možnosti, aby sa maloletý cítil istejšie a bezpečnejšie a súčasne aby predišla súdnemu konaniu. Rodičia však v tomto názore nenašli zhodu. Otec na návrh matky na zmenu striedavej na jej výlučnú starostlivosť reagoval emailom absolútne zamietavo s tým, že pokiaľ by nad niečím takým uvažoval, tak jedine nad zemnou do jeho výlučnej starostlivosti. Argumentovala ďalej tým, že aktuálny režim dieťaťu neprospeva, každú nedeľu u mamy plače, je nervózny, ráno nechce ísť do školy a je možné, že rovnaké prejavy má u otca, avšak komunikácia medzi rodičmi je značne limitovaná. Niet pochyb o tom, že v súčasnosti má maloletý vytvorené výborné väzby s oboma rodičmi a zmenou starostlivosti na výlučnú žiadna neprímeraná izolácia dieťaťu nehrozí. Komfort, stabilitu a istotu, ktorú maloletému môže priniesť výlučná starostlivosť, nemožno v tomto konkrétnom prípade dosiahnuť striedavou starostlivosťou, ktorá prakticky prebieha už viac ako dva roky a ktorej sa maloleté stále viac bráni. Za zmenu pomerov označila matka aj spolužitie v jednej domácnosti u otca s inými osobami, konkrétne s otcovu novou partnerkou P. Q. a jej synom. Poukázala pritom na trestné konanie vedené voči P. Q. za fyzický útok na matku maloletého a to dokonca v prítomnosti dieťaťa. Zdôraznila svoje presvedčenie, že je láskavejšia, venuje maloletému oveľa viac osobnej pozornosti jej prostredie je pokojné, bez hádok, menej konfrontačné, viac zamerané na rozvoj rodinných väzieb. P. je v F. v známom prostredí, má kamarátov zo školy aj vonku, je v styku s obľúbenými bratrancami. Prostredie u matky jednoznačne označila za vhodnejšie na výlučnú osobnú starostlivosť o dieťa. Súčasne navrhla určiť otcovi výživné v sume 290 eur mesačne s poukazom na vyčíslené náklady na výživu dieťaťa, ktorý od septembra 2018 začal navštevovať štvrtý ročník základnej školy, resp. na sumu 80 eur mesačne v prípade zachovania režimu striedavej starostlivosti.

2. Otec s návrhom nesúhlasil. Trval na tom, že maloletého je potrebné ponechať v striedavej osobnej starostlivosti. Argumentoval tým, že za situácie, ktorú konštatovala matka, že dieťa má vytvorené výborné väzby s oboma rodičmi a starostlivosť otca žiadnym spôsobom nespochybňuje, sa návrh matky javí ako paradoxný a pokiaľ matka navrhovaný redukovaný styk otca s maloletým považuje za riadny a dostačujúci, je z toho zrejmé, že práve matka má problém s rešpektovaním otca ako plnohodnotného a rovnoprávneho rodiča. Potvrdil, že preberanie v nedeľu podľa pôvodného rozhodnutia súdu prebiehalo v napätej atmosfére, ktorá maloletému neprospevala a skutočne k upokojeniu situácie prispela dohoda rodičov, že preberanie a odovzdávanie maloletého bude prebiehať vždy v pondelok prostredníctvom

školského zariadenia. Otec priebeh striedavej osobnej starostlivosti o syna vníma ako bezproblémový. Hoci nepoprel problémy rodičov vo vzájomnej osobnej komunikácii, avšak o veciach týkajúcich sa starostlivosti o maloletého sa riadne informujú a komunikujú najmä prostredníctvom sms správ, o čom má otec nespočetné množstvo dôkazov, pričom potreby maloletého sú vždy riadne zabezpečené. Zmenu formy starostlivosti na výlučnú osobnú starostlivosť matky otec nepovažuje byť v záujme maloletého, keď časový interval medzi ich kontaktmi navrhovaný matkou by mohol narušiť pocit stability prostredia a mohol viesť k problémom s adaptáciou maloletého na zmeny prostredia. Svoje stanovisko matke pred podaním návrhu riadne objasnil prostredníctvom právnych zástupcov. Poprel tvrdenia matky o nespokojnosti maloletého s aktuálnou formou starostlivosti, keď naopak uviedol, že otcovi sa maloletý niekedy nesťažoval, že by mu súčasný režim nevyhovoval, resp. že by sa mu niečo nepáčilo. Otec sa pritom maloletého z času na čas sám opýta, či je všetko v poriadku. Otec nebadá, že by bol maloletý nespokojný alebo nervózny, nemá pocit, že by mal syn problém ísť v pondelok do školy. Striedavú osobnú starostlivosť oboch rodičov vzhľadom na okolnosti považoval za optimálnu formu starostlivosti o dieťa. Uviedol, že po ukončení predchádzajúceho súdneho konania, ktoré skutočne na maloletého nevyplývalo dobre, keď v období jeho vedenia bol skutočne očividne nervózny, veľmi pochudnutý, pukal si prsty a podobne, je po jeho ukončení upokojený. Ďalej uvádza, že sa matke snaží vyjsť v ústrety. Potvrdil, že sa nezhodli ohľadom futbalu maloletého, avšak čo sa týka zubného lekára o návšteve ďalšieho odborníka matku riadne vopred informoval. Poprel, že by matku očierňoval, avšak poukázal na iné konkrétne nezodpovedné konanie matky, ktorá ponechala dieťa v starostlivosti starého otca, ktorý v tom čase javil známky požitia alkoholu v čase, kedy sa neuskutočnil styk otca s maloletým údajne pre chorobu dieťaťa. Mal za to, že maloletý sa na striedavú osobnú adaptoval, pričom nenastala žiadna taká zásadná zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu predchádzajúceho rozsudku, z ktorého dôvodu žiadal návrh matky zamietnuť. V neskorších podaniach o.i. vyjadril obavu, že matka sa uchýľuje k ovplyvňovaniu maloletého, že ho hucká proti jeho partnerke a jej synovi, čo malo aj vplyv na rezervovanejšiu postoj maloletého k nim. Vyjadril presvedčenie, že rovnako trestné oznámenie, ktoré matka podala na partnerku otca bolo neopodstatnené a účelové. V tejto súvislosti poukázal aj na správanie sa matky v minulosti, z ktorého nadobudol presvedčenie, že matka spraví čokoľvek aby dosiahla zmenu starostlivosti do jej výlučnej, v ktorej súvislosti poukázal na jej kontaktovanie detskej ombudsmanky v minulosti, kde sa mal maloletý vyjadrovať negatívne o starostlivosti otca a kde mala matka uviesť, že mal maloletý dokonca údajne volať na tiesňovú linku a vyhrážať sa, že skočí z okna a to od matky na 12. poschodí. Napokon sa však ukázalo, že v čase údajného telefonátu bol maloletý u otca v jeho prízemnom dome a z reakcie dieťaťa, ktoré na dopyt otca na vysvetlenie nevedelo o čom hovorí bolo zrejmé, že si matka celý incident s telefonátom na tiesňovú linku vymyslela.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, rodným listom maloletého, potvrdeniami o príjme účastníkov, prehľadom príjmov a výdavkov oboch rodičov, oznámením Úradu komisára pre deti, výsluchom svedkyne P. C., P. Q., znaleckým dokazovaním znalcom z odboru detskej psychológie, oboznámením sa s výsledkami rozsiahleho dokazovania vo veci vedenej pod sp. zn. XXP XXX/XXXX o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému P. P. na čas do rozvodu a XXP/XX/XXXX o rozvod manželstva rodičov maloletých, ako aj ostatnými na vec sa vzťahujúcimi listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav veci:

4. Naposledy bolo o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k mal. P. rozhodnuté rozsudkom sp. zn. 22P/26/2015 zo dňa 11.02.2016, ktorým súd rozviedol manželstvo rodičov maloletého a na čas po rozvode zveril maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov tak, že otec zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletého počas bežného školského roka od nedele nepárneho kalendárneho týždňa od 18.00 hod do nedele párneho kalendárneho týždňa do 18.00 hod s tým, že v čase začatia periódy svojej starostlivosti si otec maloletého prevezme v mieste bydliska matky, kde jej ho v čase začatia jej periódy starostlivosti odovzdá; počas jarných prázdnin každý párny kalendárny rok od soboty predchádzajúcej jarným prázdninám určených Ministerstvom školstva SR od 09.00 hod do soboty nasledujúceho kalendárneho týždňa do 09.00 hod, počas Veľkonočných prázdnin každý nepárny kalendárny rok v čase od stredy predchádzajúcej veľkonočným prázdninám od 17.30 hod až do nasledujúceho piatku po veľkonočných prázdninách do 17,30 hod, počas letných prázdnin každý párny kalendárny rok od 30.06. od 19.00 hod do 15.07. do 19.00 hod a od 31.07. od 19.00 hod do 15.08. do 19.00 hod a každý nepárny kalendárny rok od 15.7. od 19.00 hod do 31.07. do 19.00 hod a od 15.08. od 19.00 hod do 31.08. do 19.00 hod, počas Vianočných prázdnin každý nepárny kalendárny rok od 23.12. od 19.00 hod do 30.12. do 19.00 hod a každý párny kalendárny rok od 30.12. od 19.00 hod do 07.01. do 19.00 hod nasledujúceho nepárneho kalendárneho roka; matka zabezpečuje osobnú starostlivosť o

maloletého počas bežného školského roka od nedele párneho kalendárneho týždňa od 18.00 hod do nedele nepárneho kalendárneho týždňa do 18.00 hod počas jarných prázdnin každý nepárny kalendárny rok od soboty predchádzajúcej jarným prázdninám určených Ministerstvom školstva SR od 09.00 hod do soboty nasledujúceho kalendárneho týždňa do 09.00 hod, počas Veľkonočných prázdnin každý páry kalendárny rok v čase od stredy predchádzajúcej veľkonočným prázdninám od 17.30 hod až do nasledujúceho piatku po veľkonočných prázdninách do 17,30 hod, počas letných prázdnin každý nepárny kalendárny rok od 30.06. od 19.00 hod do 15.07. do 19.00 hod a od 31.07. od 19.00 hod do 15.08. do 19.00 hod a každý páry kalendárny rok od 15.7. od 19.00 hod do 31.07. do 19.00 hod a od 15.08. od 19.00 hod do 31.08. do 19.00 hod, počas Vianočných prázdnin každý páry kalendárny rok od 23.12. od 19.00 hod do 30.12. do 19.00 hod a každý nepárny kalendárny rok od 30.12. od 19.00 hod do 07.01. do 19.00 hod nasledujúceho párneho kalendárneho roka. Otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 50 eur mesačne k rukám matky maloletého a to vždy vopred do 15. dňa v mesiaci.

5. Pri rozhodovaní o zverení maloletého do striedavej osobnej starostlivosti na čas po rozvode manželstva jeho rodičov súd vychádzal z nasledujúcich skutkových okolností: Po odchode otca zo spoločnej domácnosti zostal maloletý P. najskôr vo faktickej osobnej starostlivosti matky, ktorú skutočnosť otec spočiatku rešpektoval. Styk otca s maloletým sa od decembra 2014 do marca 2015 realizoval, keď matka otcovi dieťa na jeho požiadanie odovzdávala a to aj na niekoľko dní a otec maloletého podľa dohody matke vrátil, hoci za sprievodných komunikačných problémov rodičov. Otec sa s maloletým podľa jeho udania stretol od 22.12.2014 do 23.12.2014 a od 29.12.2014 do 31.12.2014. Od začiatku apríla 2015 však matka maloletého odmietla otcovi odovzdať, čo otec vnímal ako snahu o izoláciu maloletého od neho v dôsledku jej problémov so spracovaním rozpadu ich partnerského vzťahu, keď ho vinila za rozpad manželstva a obviňovala z manželskej nevery. Dňa 18.04.2015 pri konflikte rodičov za prítomnosti starých rodičov, o ktorom bolo následne spísané aj trestné oznámenie, si maloletého prevzal od matky opätovne otec a následne rodičia počas školského roka pristúpili za sprievodných komunikačných problémov k striedaniu dieťaťa v zásade v pravidelných intervaloch, hoci za matkou v konaní prezentovaného nesúhlasu s takouto formou starostlivosti. Matka ďalej vznášala výhrady k spôsobilosti otca zabezpečiť starostlivosť o syna s poukazom na jeho psychický stav, pracovnú vyťaženosť a v jej dôsledku nutnú pomoc starých rodičov zo strany otca, tvrdené fyzické tresty zo strany otca a celkový negatívny vplyv na prežívanie dieťaťa. Matka svoj nesúhlas so striedavou osobnou starostlivosťou o maloletého odôvodňovala otcovými sklonmi k agresivite (údajne ju raz škrtil a raz kopol do nohy, s čím však u lekára nebola) a nevdôľou samotného dieťaťa. Synovi keď šiel k otcovi nebalila veci, pretože niektoré mu ukradol, resp. napr. bundy zostali u otca. S otcom v tom čase vôbec nekomunikovala, syna si preberal v materskej škole, avšak mailom alebo sms jej oznamoval, kedy si ho vezme. So synom užívali 1 izbu v 3-izbovom byte jej rodičov, ktorým mesačne prispievala na bývanie sumou 50 eur. Pracovala na polovičný úväzok s príjmom cca XXX eur netto. Mala možnosť prejsť na plný úväzok s krátkym a dlhým týždňom, z čoho však vzišlo. Inde než u svojho zamestnávateľa si prácu nehľadala. Pracovnú dobu mala od 10. do 15.00 hod a raz do mesiaca od 10.00 do 18.30 hod. Je vyučená cukrárka, pred materskou pracovala ako predavačka v obchode, ktorý neskôr skrachoval s príjmom cca 500 eur netto. Na rodičovskej dovolenke bola do 5. roku syna do 31.07.2014. Synovi ustúpila alergiu, proti ktorej prestal brať lieky. Aktuálne trpí už iba bežnou detskou chorobnosťou. Náklady na jeho výživu sú bežné, primerané veku. Majetok vyššej hodnoty matka nevlastní, sama má zdravotný stav dobrý. Otec od marca 2015 žil sám v rodinnom dome v O. vo vlastníctve jeho brata. I. z O. k predškolskému, resp. školskému zariadeniu trvá XX až XX minút. P. vyššej hodnoty nevlastnil, keď osobné motorové vozidlo zn. Q. E., rok výroby XXXX používal na podnikanie. P. disponibilný príjem priznal vo výške cca XXX až XXX eur mesačne (v daňovom priznaní za rok XXXX vyčíslil svoje príjmy na X.XXX,XX eur a výdavky na X.XXX,XX eur; preukázateľne zaplatené poistené na XXX,XX eur), pričom svoje výdavky vyčíslil nasledovne: splátky hypotéky viazanej na rodinný dom jeho rodičov, použitej na výstavbu rodinného domu v užívaní otca (ktorú podľa dohody refundoval bratovi ako kompenzáciu za užívanie domu v jeho vlastníctve) - XXX,XX eur, elektrina - XX eur, internet a TV - XX eur, strava - XXX eur, mobil - XX eur, oblečenie - XX eur mesačne; ako X. bol povinný mesačne uhrádzať preddavok na zdravotné poistenie vo výške XX,XX eur. G. vyživovaciu povinnosť nemal, zdravotný stav mal dobrý. Poprel, že by matku kedykoľvek fyzicky napadol, naopak tvrdil, že ona pri hádkach útočila na neho - dávala mu facky, roztrhla mu tričko, hádzala po ňom papuče - a to a pred synom, čo bol hlavný dôvod jeho odchodu zo spoločnej domácnosti, keďže mu prekážalo, že matka do ich konfliktov zaťahovala syna. Tiež poprel tvrdenia matky, že by od neho chodil syn hladný či nevyspatý a predložil súdu množstvo pokladničných blokov preukazujúcich platby za nákupy potravín a detského oblečenia. Na vyvrátenie tvrdení matky, že sa o syna nevie postarať poukázal na skutočnosť, že kým bola matka na materskej

dovolenke a brigádovala, o dieťa vyše roka staral počas dňa sám, čo bolo tesne pred jeho nástupom do materskej školy a až popoludní po príchode matky z brigády preberala starostlivosť o syna ona. Pracoval ako S. pričom si pracovnú dobu určoval výlučne sám, keď iba dispečingu ohlásil, že je k dispozícii. Bol platený od počtu zákazníkov, pričom spoločnosti odvádzal úhradu za využívanie dispečingu. Súd mal k dispozícii súkromný znalecký posudok vypracovaný F. B. C., znalkyňou v odbore psychológia, odvetvie poradenská psychológia na žiadosť otca. Nakoľko matka sa na vyšetrenie k znalkyni nedostavila, súd prihliadal aj za zohľadnenia výpovede psychologičky ako svedkyne v konaní na časť posudku vzťahujúcu sa k osobnosti otca, ktorý sa podrobil riadnemu znaleckému skúmaniu a čiastočne k záverom vo vzťahu k maloletému. Zo záveru znaleckého posudku vyplynulo, že osobnostná štruktúra otca je sociálne zrelá, s adekvátnym sebedomím, nepreceňuje sa, s tendenciou k introvertnej sociabilite. Má spontánne obavy z neúspešnosti v dôsledku toho narastajú v ňom zábrany správať sa autoritatívne. Je citlivý na kritiku, neupozorňuje na seba a neusiluje sa o prvé pozície, nerád je stredobodom pozornosti. Akceptuje prísnejšie kritéria morálky. Nedokáže byť priateľský k ľuďom, majúcim zásady, s ktorými on nesúhlasí. V rozhodovacom procese je opatrný, dáva prednosť starostlivému dlhodobému a presnému plánovaniu, je spoľahlivý vo finančných záležitostiach. Snaží sa o vyváženosť sebahodnotenia aj hodnotenia iných, nemá tendenciu prekračovať spoločenské pravidlá správania sa. Je zodpovedný, racionálne hodnotí svoje predpoklady, má zmysel pre povinnosť, a pri plnení úloh preukazuje potrebnú trpezlivosť. Voči okoliu sa prejavuje zhovievavo, k jeho primeranému spoločenskému správaniu prispievajú vlastné skúsenosti. V konfrontačných situáciách sa snaží nachádzať správne východiská s dodržiavaním spoločenských pravidiel. Mentálny brzdový mechanizmus osobnosti dostatočne funguje v udržiavaní jeho vnútornej rovnováhy a v usmerňovaní správania, najmä v situáciách, ktoré sú citovo a náladovo podfarbené. Pri emocionálnom napätí aktivizuje myslenie a nepodlieha situačným afektom. Je schopný empatie s dobrou schopnosťou deliť sa o svoje city s druhými. Ťažké frustrujúce neúspechy sa snaží kompenzovať s tendenciou k šablónovitému riešeniu problémov a so sklonom ukázať zo seba čo najmenej. V situácii, ktorú prežíva ako trápnu reaguje hanblivosťou so snahou sa pred touto skrývať. Úroveň intelektuálneho potenciálu otca bola diagnostikovaná na hranici horného pásma priemeru až mierneho nadpriemeru. Je bez porúch myslenia, typ myslenia je teoreticko abstraktné, s tendenciou k syntetizovaniu, s využívaním logiky. Poznávacie procesy nie sú inhibované (spomalené) úzkosťou ani depresiou, kontakt s realitou nie je narušený. Mechanizmy spätnej väzby a anticipačné mechanizmy sú u neho adekvátne rozvinuté, s racionálnou kontrolou správania. Čo sa týka vzťahu maloletého k otcovi znalkyňa konštatovala, že dieťa má silný citový vzťah k otcovi aj k matke. Psychologická diagnostika distribúcie citových väzieb k rodičom ukazuje zreteľne vysokú prevahu kladných citových väzieb maloletého k otcovi a zároveň minimálne množstvo záporných citových väzieb k nemu. V otcovi cíti oporu, rád s ním trávi veľa času, hrá sa s ním, otec ho netrestá. Je členom rodiny, ktorý sa najlepšie správa, nikdy nesklame, je s ním sranda, je dobrý kamarát, pekne sa ním hráva a vždy ho vypočuje. Praje si, aby mohol s otcom spať, aby ho mal vždy vo svojej blízkosti, aby sa o neho otec staral viac, ako o kohokoľvek iného. Rád sa s otcom mazná, rád sa k nemu pritúli, rád s ním chodí na prechádzku. Verbalizoval, že u otca je mu lepšie a radšej by býval u otca, ale chce byť aj s mamou. V prítomnosti otca má saturované pozitívne emocionálne prežívania. Spontánne verbalizoval túžbu a potrebu žiť „s tatíkom aj s maminkou“. Vo svojej výpovedi F. P. C. uviedla, že v záveroch posudku vychádzala z komplexnej psychologickkej diagnostiky založenej na objektivizovaných a štandardných metódach pre vyšetrenie dieťaťa, pričom na zistenie aktuálneho psychického stavu dieťaťa boli použité projektívne metódy, pričom dieťa vyšetřovala osamote v priebehu 3 dní po jednej hodine, pričom diagnostickými metódami zistila dlhobojšie a stabilnejšie hlboké prežívanie, ktoré je trvalejšieho charakteru. Vzhľadom na výsledky vyšetřeni potvrdila evidentnú trvalú túžbu dieťaťa žiť s obomi rodičmi a to napriek negatívne prežívaniu konkrétnych prejavov matky (krik, fyzické tresty etc). Uviedla, že dieťa potrebuje oboch rodičov, keďže sa potrebuje identifikovať aj s maskulinitou a otec disponuje dostatočnými osobnostnými dispozíciami, aby sa o dieťa postaral v rámci striedavej osobnej starostlivosti. Vychádzajúc aj z ďalšieho obsiahleho vykonaného dokazovania považoval súd za splnené všetky zákonné podmienky na rozhodnutie o zverení maloletého Marcusa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov na čas po rozvode, keď vykonaným dokazovaním nebola preukázaná dôvodnosť výhrad matky k schopnosti otca zabezpečiť plnohodnotnú starostlivosť o dieťa v totožnom rozsahu ako matka, naopak v priebehu konania sa otcom navrhnutá forma starostlivosti jednoznačne osvedčila byť v záujme maloletého a optimálneho zabezpečenia jeho potrieb a to tak materiálnych ako aj emocionálnych, smerujúca k jeho zdravému psychosociálnemu vývoju. Striedavou starostlivosťou došlo k rešpektovaniu aj pohovorom so samotným maloletým potvrdenej vôle a túžby dieťaťa mať zabezpečený plnohodnotný a rovnomerný kontakt s každým rodičom, ku ktorým mal prirodzene pozitívny vzťah. Otec svojim prístupom v priebehu konania o rozvod osvedčil svoj eminentný vážny a úprimný

záujem na plnohodnotnej starostlivosti o syna aj tým, že reflektoval na výhrady samotného dieťaťa; zjavne si väčšmi usporiadal svoje pracovné povinnosti v záujme čo najširšej možnosti osobne sa venovať maloletému, čo malo zrejmý vplyv na stabilizáciu maloletého P. v prostredí u otca a definitívne utvrdenie sa v jeho pôvodne nevyhradenom postoji byť s každým z rodičov v rovnakej miere. Taktiež v priebehu konania otec osvedčil, že sa snažil o zlepšenie komunikácie s matkou o otázkach týkajúcich sa maloletého v čase, kedy sa nachádza v jeho osobnej starostlivosti, pričom preukázal, že matku informuje elektronickou poštou, resp. krátkymi textovými správami o všetkých otázkach týkajúcich sa potrieb P. o jeho dennom režime, školských a mimoškolských aktivitách a umožňuje dieťaťu kontakt s matkou počas periódy starostlivosti. Materiálne podmienky na zabezpečenie starostlivosti o dieťa boli na strane otca dokonca lepšie než tomu bolo u matky, keď maloletý mal v rodinnom dome v užívaní otca zabezpečenú vlastnú izbu a nepochybne vo vidieckom prostredí aj chránenejšie a podnetnejšie prostredie pre zdravý fyzický a psychický rozvoj. Za nie nepodstatnú súd vyhodnotil aj blízkosť starých rodičov zo strany otca, obdobne ako zo strany matky, keď mal za to, že okrem prospešnej možnej osobnej pomoci, ktorú starí rodičia ponúkajú, sa dieťa socializuje aj ich prostredníctvom, a pozitívna väzba k nim je v živote dieťaťa veľmi dôležitá. Otec mal s maloletým vytvorený kvalitný vzťah, pričom dieťa bolo integrálnou súčasťou jeho širšej rodiny, na ktorú bolo zvyknuté a v ktorej sa cítilo dobre. Vykonaným dokazovaním neboli potvrdené vyjadrenia matky o problematickom zdravotnom stave otca, jeho sklonoch k neprimeranej agresivite, neschopnosti zabezpečiť osobnú starostlivosť o dieťa, fyzických trestoch či strachu syna z otca, alebo neprimeranej únavy maloletého v čase periódy starostlivosti otca, keď napriek vzdialenosti bydliska otca od Bratislavy, bol aj vzhľadom na svoje povolanie schopný zabezpečiť dochádzku dieťaťa do školy tak, aby to nešlo na úkor jeho odpočinku, keď trvanie cesty z miesta bydliska otca do školského zariadenia 30 až 40 minút súd vzhľadom na pomery hlavného mesta nepovažoval za neprimerané, keď pri dochádzaní autom dokázal otec synovi poskytnúť dostatočné pohodlie na to, aby si dieťa prípadne cestou dodatočným krátkym oddychom kompenzovalo o niečo skoršie vstávanie. Naopak aj z vyjadrení dieťaťa vyplynulo, že malo otca rado a dobre sa cítilo aj v jeho domácnosti, kde mal maloletý vytvorené vyhovujúce podmienky. Súd považoval za nanajväč prospešné pre dieťa, aby pri rozvrátenom vzťahu jeho rodičov z hľadiska stability výchovného prostredia a jeho zdravého psychického vývoja, bola do jeho života vnesená istota, ktorú mali priniesť presne vymedzené pravidlá starostlivosti, ku ktorým napokon dospeli v priebehu konania v zásade sami rodičia a dieťa sa na takýto režim zjavne bez väčších problémov adaptovalo, čo mal súd za preukázané jednak správou detskej lekárky a vedúcej školského klubu, ktoré nezaznamenali žiadne konkrétne výkyvy vo vitalite či správaní dieťaťa, pričom okrem subjektívneho presvedčenia triednej učiteľky o prioritnej potrebe matky v živote dieťaťa nepovažoval súd ani jej pozorovania za tak závažné, ktoré by svedčili v neprospech striedavej osobnej starostlivosti v danom prípade. Súd však v priebehu konania opakovane apeloval na oboch rodičov, aby v záujme dieťaťa akceptovali vzájomne rodičovskú rolu druhého z nich a pristupovali k druhému rodičovi pred dieťaťom pozitívne, bez prezentovaného odporu a negatívneho postoja. Zdôraznil potrebu toho, aby si rodičia uvedomili, že pre každé dieťa je nesmierne stresujúce, pokiaľ je vystavované hádkam rodičov a ich vzájomne nepriateľskému postoju, čo vzhľadom na prirodzene pozitívny vzťah dieťaťa k obom rodičom vytvára v jeho psychike chaos. Súd mal za to, že v záujme vyváženého psychického a fyzického vývinu dieťaťa nie je vhodná jeho neprimeraná a nedôvodná izolácia od ktoréhokoľvek z rodičov, pričom vzhľadom na všetky okolnosti prípadu súd striedavú osobnú starostlivosť považoval za lepšie vyhovujúcejšiu potrebám dieťaťa, než jeho zverenie do výlučnej starostlivosti jedného z rodičov. Vzhľadom na lepšie materiálne a technické podmienky na strane otca súd v danom prípade považoval za odôvodnené, že tarcha odovzdávania dieťaťa a s tým spojené náklady na prepravu mala zaťažovať výlučne otca, ktorému uložil preberať si maloletého a odovzdávať ho v Bratislave, t.j. v mieste bydliska matky, avšak súčasne aj v mieste podnikania otca, čím sa znížila záťaž pre otca s tým spojená. Súčasne súd v záujme predídienia prípadnej svojvôle rodičov a eventuálnych konfliktov pri dohadovaní sa na starostlivosti počas sviatkov a prázdnin upravil osobitný režim starostlivosti v tomto období tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, a to v zásade v súlade s návrhom otca, ktorý považoval za vhodný pre racionálne usporiadanie pomerov. V danom prípade súd zvažoval aj komplikovanú vzájomnú komunikáciu rodičov ako jednu zo skutočností, eventuálne vylučujúcich striedavú osobnú starostlivosť. Z vykonaného dokazovania však súd nemal za preukázané, že by zo strany otca dochádzalo a priori k neústretnému prístupu a prvotná príčina problémov vo vzájomnej komunikácii by bola na jeho strane. O vecnú komunikáciu s matkou ohľadom maloletého mal záujem a súd predpokladal, že po prekonaní prirodzených problémov medzi rodičmi, ktoré sprevádzajú ich zatiaľ nespracované emócie v dôsledku rozpadu ich vzťahu, môže byť matka v záujme maloletého prístupnejšia ku konštruktívnejšej výmene informácií o dieťati. Aj preto súd považoval striedavú starostlivosť v danom prípade práve za formu starostlivosti, ktorá mohla prispieť k zlepšeniu komunikácie medzi rodičmi, ktorí sa cez takúto

formu starostlivosti musia podriaďiť pevne určeným pravidlám. Súd apeloval na rodičov, aby sa pokúsili nadradiť záujem maloletého nad vlastné nespracované emócie a pristúpili ku konštruktívnemu dialógu ohľadom zabezpečovania materiálnych a iných potrieb dieťaťa, hoci aj za pomoci kvalifikovaných pracovníkov Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Súd vo vzťahu k problémovej komunikácii rodičov tiež poukázal na nález Ústavného súdu Českej republiky č. III. ÚS 1206/09, v zmysle ktorého súd nesmie rezignovať na spôsob výchovy dieťaťa obomi rodičmi formou striedavej starostlivosti už vtedy, ak jeden z rodičov s týmto spôsobom pro forma nesúhlasí a ak je takýto nesúhlas čisto obštrukčný, ničím neodôvodnený, resp. ak vo vzťahu k výchove dieťaťa nemá relevanciu, nemôže oň súd oprieť svoje rozhodnutie. V danom prípade súd dospel k záveru, že dôvody svedčiace v prospech striedavej starostlivosti vysoko prevažovali nad v tom čase aktuálnymi komunikačnými problémami rodičov, ktoré sa javili ako subjektívne dané situáciou a prekonateľné. Čo sa týka rozsahu vyživovacej povinnosti, vzhľadom na vyšší príjem otca a jeho celkovo vyššiu životnú úroveň však súd dospel k záveru, že bolo dôvodné, aby matke na zvýšenie životnej úrovne dieťaťa napriek zvereniu dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov prispieval na čas po rozvedení mesačne sumou 50 eur, ktorú sumu súd považoval za týmto účelom za primeranú, za zohľadnenia ostatných nákladov otca spojených s výživou maloletého, keď do budúcnosti súd predpokladal, že ostatné výdavky na výživu maloletého by mali hradíť rodičia naďalej v zásade na polovicu.

6. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava zo dňa 19.06.2019 zo šetrenia pomerov v domácnosti matky vyplynulo, že matka maloletého býva v trojizbovom byte v osobnom vlastníctve jej matky, s ktorou v byte spoločne žijú. Byt je udržiavaný v čistote a v poriadku. Každý člen domácnosti má vlastnú samostatnú izbu. V izbe maloletého sa nachádza veľká posteľ, nábytok na veci a písací stôl. Dieťa má v izbe vytvorené podmienky na spánok, učenie a voľný čas. Ostatné miestnosti v byte sú účelne zariadené. Spoločnými priestormi sú kuchyňa, vybavená modernými spotrebičmi a kúpeľňa so samostatným WC. Byt je kompletne zrekonštruovaný. Maloletý navštevuje základnú školu v priamej blízkosti bydliska matky, preto má množstvo kamarátov a silné sociálne väzby. Starú matku často navštevujú aj bratrance maloletého, s ktorými rád trávi voľný čas. Na záver konštatujeme, že pani P. má v byte vytvorené vhodné podmienky pre zdravý fyzický psychický a sociálny vývin maloletého a v jej výchovnom prostredí neboli zistené žiadne nedostatky.

7. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny F., pracovisko X. zo dňa .XX.XXXX zo šetrenia pomerov v domácnosti otca vyplynulo, že otec maloletého býva v trojizbovom rodinnom dome vo vlastníctve jeho brata. Dom pozostáva z kuchyne, ktorá je prepojená s obývačkou, spálňou, detskou izbou a sociálnym zariadením. Zo zadnej časti domu majú záhradu. V čase návštevy bol v domácnosti prítomný otec s maloletým P.. Podľa otca striedavá osobná starostlivosť synovi vyhovuje. Maloletý sa v domácnosti otca správal uvoľnene a pôsobil spokojne. V domácnosti býva otec spolu s priateľkou pani P. Q. a jej X ročným synom P. E. chlapani majú k dispozícii spoločnú izbu, ktorá je prispôbená ich potrebám. P. navštevoval 4. triedu základnej školy, kde dosahoval výborný študijný prospech. Vo voľnom čase sa aktívne do mája XXXX venoval futbalu. Zo zdravotných dôvodov musel na čas futbal prestať hrať. Začal sa venovať vodnému pólu, ktoré mu hradil otec vo výške 50 eur mesačne. V rámci školy navštevoval krúžok informatiky. Otec uviedol, že maloletý je veľmi šikovný a samostatný, svoje školské povinnosti si plní riadne. Občas mu pomôže pri príprave na vyučovanie, prípadne mu niečo vysvetlí. Náklady na školu hradia rodičia spoločne. Otec je živnostník a pracuje v taxi službe. Jeho práca je časovo pohyblivá. Otec s matkou maloletého nekomunikujú, informujú sa iba vo veciach ohľadom maloletého vo forme SMS správ. Otec matke uhrádza výživné vo výške 50 eur mesačne. Otec má vytvorené veľmi dobré podmienky na starostlivosť o maloletého P..

8. Z hodnotenia Základnej školy Holíčska 50 vyplynulo, že v šk. r. 2018/2019 maloletý navštevoval 4. triedu. V kolektíve bol obľúbený, milý. Na vyučovanie chodil pripravený, pravidelne si robí úlohy, je veľmi šikovný, dosahuje výborné výsledky. Vždy chodí pekne a čisto oblečený, nosí si desiatu a na obedy chodí do školskej jedálne. Navštevuje školský klub iba keď je u otca. Keď je u matky chodí pre neho na obed ona lebo stará mama. Krúžky v škole nenavštevuje. Chodil na futbalové tréningy - MŠK G. F., je pohybovo nadaný, no momentálne na tréningy nechodí, nakoľko mal zdravotné problémy s nohami. Q. vymeškane hodiny (21 v prvom polroku a 28 v druhom polroku) mal riadne ospravedlnené, podložené lekárskeho potvrdením. V priebehu školského roka sa jeho správanie zhoršilo - často je nesústredený, zbrklý, unavený a rozhádzaný. Podľa triednej učiteľky mu striedavá starostlivosť neprospeje. Je spokojnejší keď je u matky, kde má veľa kamarátov. Spolupráca rodičov so školou je veľmi dobrá. Obaja sa o dieťa dobre starajú, informujú sa, pravidelne chodia na triedne aktivity, aj keď komunikácia s matkou je častejšia. Poplatky za školský rok uhradili obaja rodičia: za ZRPŠ 30 eur, za triedny fond 10 eur, za fotky 25 eur, za ŠKD 188 eur, za planetárium 10 eur. Za učebnice 12 eur, za školu v prírode 150 eur a za obedy 25 eur.

9. Zo správy MUDr. Strakovej, pediatričky maloletého zo dňa 11.04.2019 vyplynulo, že maloletá je sledovaný v imunologickej ambulancii pre opakované infekcie horných dýchacích ciest so záverom X. syndróm a H. chron. Od apríla XXXX je sledovaný pre adaptačnú poruchu, poruchu aktivity a pozornosti na O. detskej psychiatrie A. W.. W. vyšetrený v psychologickvej ambulancii so záverom susp. Y.. N. stav dieťaťa je primeraný, máva G.. Na preventívne prehliadky dochádza pravidelne, je riadne očkovaný.

10. Kompetentný pracovník Úradu komisára pre deti (ďalej len R.) p. Y. F. na dopyt súdu ohľadom ich kontaktovania v minulosti zo strany matky uviedol, že v r. XXXX matka maloletého kontaktovala ich úrad v r. 2016 s uvádzanými tvrdeniami (údajné suicidálne vyhrážky dieťaťa). ÚKPD sa následne kontaktoval s obomi rodičmi. Potvrdil, že žiadne ohrozenie života maloletého sa v danom čase nepreukázalo. Vzhľadom na matkou opakované prezentované problematické odovzdávanie a preberanie maloletého ÚKPD nezávisle pristúpil aj k odpozorovaniu priebehu jedného z odovzdávaní dieťaťa, ktoré objektívne vyhodnotili ako bezproblémové.

11. Svedkyňa Mária Čížeková vo svojej výpovedi uviedla, že sa pozná s matkou, o ktorej vie o súdnom konaní, keďže jej syn hral v čase jej výpovede v júli XXXX v jednom futbalovom klube s mal. P.. E. maloletého nikdy nevidela. Y. začiatkom r. XXXX skoro na jar bola svedkom toho, že na maloletého P., ktorého vtedy tréner nepostavil a stál na trávniku na kraji ihriska neustále útočil malý chlapec - bil ho a sácal ho, robil mu doslova zle. Q. chlapca stála pani, o ktorej si pôvodne myslela, že k nemu nepatrí, pretože sa tvárila, že to vôbec nevidí. P. bola situácie evidentne nepríjemná a dokonca plakal, čo si všimlo viacero matiek. O. je ten chlapec jej povedala jedna z nich. X. má X synov a vie, čo je doťahovanie a tiež keď sa bijú. E. šla potom za P.. Povedal jej, že je mu nepríjemné, čo mu robí ten chlapec a že sa teší, že pôjde domov k mame. Nepočula, o čom sa chlapci medzi sebou rozprávajú, iba si všimla, že P. plakal a ustupoval dozadu, pričom chcel mať pokoj.

12. Svedkyňa P. partnerka otca, podľa ktorého sa spoznali v októbri 2016 a od jari 2017 žijú v spoločnej domácnosti vo svojej výpovedi uviedla, že matku maloletého pozná iba ako partnerovu exmanželku a stretávajú sa sporadicky. Od počiatku vzťahu s otcom maloletého vedela, že má syna v striedavej starostlivosti a keďže aj ona má syna, snažili sa im robiť spoločný program. S matkou boli v kontakte pri odovzdávaní dieťaťa, kedy ona sedávala v aute, pričom sa často stávalo, že došlo k slovným roztržkám, väčšinou zo strany matky maloletého, ktorá mala s niečím problém. Veľakrát útočila aj na ňu a jej syna, konkrétne, že je rozmazaný fagan a že sa ona nemá o Marcusa starať, na čo občas zasiahla, aby sa upokojila. Aj jej syn na tieto situácie reagoval veľmi zle, keďže nie je na to zvyknutý a viac krát mal. P. položil otázku, prečo je jeho mama taká zlá, keďže mu nejde do hlavy, prečo sa jeho rodičia vedia dohodnúť, ale P. nie. Q. syna zahriakne, aby to neriešil, P. nikdy nerozpráva zle na adresu jeho matky. T. aj k závažnejším potýčkám, keď na ňu matka napr. s ďalšou osobou vykrikovali, že má zákaz vstupu do F. a že sa tam nemá ukazovať, alebo na nákupoch v OC Y., kedy po nej matka začala vykrikovať na celú predajňu, čo chcela riešiť aj s vedúcou predajne a nakoniec dala na matku maloletého aj písomnú sťažnosť. Napokon opísala roztržku, ktorá sa odohrala po narodeninovej oslave maloletého, kedy matka odmietala s krikom zostatok torty, ktorú si chcel maloletý vziať domov. Vtedy matka maloletého tvrdila, že ju ona fyzicky napadla, čo však označila za úplný výmysel. Podľa nej to je zo strany matky umelo vytvorené, aby mala dôvod prezentovať, ako môže niekto taký ako ona vychovávať mal. P.. Dieťa ale vychováva otec a ona mu len ako partnerka vypomáha. Vzťah medzi jej synom a synom partnera hodnotí veľmi dobre. Obaja chlapci dokonca chceli mať spoločnú izbu. Hádajú sa spolu minimálne, rešpektujú sa. Jej syn je hravejší ako P., ale vedia sa dohodnúť. N. sa spolu. Vždy sa zvykli s partnerom dohodnúť na tom, kto pôjde po deti podľa toho, kto ako robil. Keď išla po chlapcov do školy ona, matka zakázala maloletému, aby išiel s ňou domov, lebo si to nepraje. Pred otcom sa však maloletý vyjadril, že mu nevedí, že pre neho chodí. Aj jej vzťah s mal. P. hodnotila ako neustále sa zlepšujúci a to aj s prihliadnutím na to, že je vyspelejší a začína sám chápať to, čo mu reálne otec rozpráva. Potvrdila, že s mal. P. chodila na zápasy a mohla tam byť aj sama, ale poprela, že by jej syn P. bil. S otcom jej syna P. sa na stretnutiach s jeho otcom vždy vedia dohodnúť. V čase podania jej výpovede bol však vo výkone trestu odňatia slobody, kde ho syn nenavštevoval. Či o tejto skutočnosti vedel aj P. nevedela uviesť, ale nevedela vylúčiť, že sa to mohol dozvedieť od P.. Jej vzťah s otcom maloletého označila za veľmi dobrý. Hoci sa nie vždy na všetkom zhodnú, snažia sa nájsť kompromis, aby to vyhovovalo všetkým štyrom, avšak nikdy sa nestalo, aby pri ich hádkach padali vulgarizmy alebo fyzické útoky. Chlapci majú spolu kamarátsky vzťah, nakoľko aj P. s sa cez prázdniny pýtal, kedy už konečne príde P.. P. má v dedine aj kamarátov, spoluhráčov z tímu, chlapcov z dediny.

XX. Dňa XX.XX.XXXX bol vo veci vypracovaný znalecký posudok znalcom z odboru F., odvetvie klinická psychológia detí a dospelých P.. P. W., zo záverov ktorého vyplynulo, že zo psychologického hľadiska je súčasný model striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov o maloletého dostačujúci a plne pokrývajúci potreby dieťaťa a v tomto zmysle odporúčal pokračovanie v tomto modeli, ktorý sa zo

psychologického hľadiska javí byť v súčasnej situácii aj s ohľadom na vývinové potreby maloletého ako najvhodnejší. Znalec nezistil závažný dôvod, pre ktorý by mohol odporučiť prípadné zverenie maloletého do výlučnej starostlivosti niektorého z rodičov tak, aby to bolo zo psychologického hľadiska v najlepšom záujme maloletého, ktorý spontánne nereferoval negatívne postoje voči matke ani voči otcovi, naopak vyjadroval spokojnosť s kvalitou jeho vzájomných citových a emočných väzieb k obidvom rodičom, ako aj prevažujúcu spokojnosť s realizovaným modelom rodičovskej starostlivosti Maloletý v priebehu psychologického vyšetrenia nereferoval túžbu po zmene zaužívaného modelu rodičovskej starostlivosti, ale ukazoval na niektoré aspekty striedavej starostlivosti, ktoré mu spôsobovali určitý diskomfort, ako sú skoršie vstávanie v pracovnom týždni u otca do školy z dôvodu väčšej vzdialenosti bydliska otca od školy v porovnaní s miestom bydliska matky, proces akceptácie novej partnerky otca a jej maloletého syna v domácnosti otca, ako aj nepohodu spojenú s týždňovým striedaním sa od jedného rodiča k druhému. Maloletý bol v priebehu vyšetrenia v stabilizovanom, resp. kompenzovanom psychickom stave. V prítomnosti oboch rodičov dokázal formulovať svoj postoj k prebiehajúcej rodičovskej starostlivosti adekvátne fyzickému veku a podľa názoru znalca nepreberá nekriticky názory a postoje niektorého z rodičov. Situačne môže reagovať interpersonálnymi ťažkosťami, zníženou výkonnosťou a negatívnym sebahodnotením. V prítomnosti matky dokázal maloletý formulovať svoj pozitívny vzťah k otcovi ako aj vyjadriť parciálnu nespokojnosť s komplikovaným dochádzaním do školy od otca z O., resp. výhrady k partnerke otca a jej synovi. Zdôraznil aj 1 až 2 dňové subjektívne prežívané adaptačné ťažkosti pri striedaní domácností rodičov a sám navrhol na prekvapenie matky aj otca rozšírenie intervalu striedania na 2 týždne. Na prítomnosť otca reagoval pozitívne, bolo vidno, že si dôverujú a sú na seba zvyknutí. Maloletý v prítomnosti každého z rodičov nereferoval negatívny postoj k striedavej starostlivosti, naopak zdôrazňoval jeho pozitívny postoj k rodičom a realizovanému modelu ich starostlivosti, neverbalizoval stotožnenie sa s matkou navrhovanou zmenou. Vo vzťahu k obom rodičom má maloletý vytvorenú stabilnú a bezpečnú vzťahovú väzbu. Dôležitú výpovednú hodnotu zo psychologického hľadiska malo aj zastúpenie ďalších členov jeho širšej rodiny, ktoré poukazuje na pozitívny postoj k starým rodičom obidvoch rodičov. Výpovednú hodnotu mala aj absencia partnerky otca a jej maloletého syna, ktorých prítomnosť sama osebe čiastočne komplikuje proces vysporiadavania sa maloletého s realitou atomizovanej rodiny a s novou rodinnou konšteláciou. Zo psychologického hľadiska však nejde o natoľko závažný problém, ktorý by významne znižoval benefit striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov maloletého. Maloletý mal tendenciu referovať rovnocenné pozitívne nastavenie vo vzťahu k obidvom rodičom, čo môže parciálne súvisieť s rodičovskou rivalizáciou. V prežívaní maloletého sú naznačené negatívne momenty, ktoré súvisia s rozpadom primárnej rodiny a rozchodom rodičov. Senzitívne prežíva konfliktnú komunikáciu rodičov, pretrváva u neho nostalgia za stratou primárnej rodiny v spoločnej domácnosti rodičov. Rodičia sa vzájomne na adresu druhého vyjadrovali kriticky pri referovaní o partnerskej tematike ako aj pri problematike rodičovskej starostlivosti. Otvorene verbalizovali kritické postoje na adresu druhého rodiča, čo bolo viditeľné vo väčšej miere v prístupe otca, ktorý masívne devalvoval osobnostné charakteristiky i rodičovské kompetencie matky. Podľa výsledkov psychologického vyšetrenia je maloletý len parciálne negatívne ovplyvňovaný rodičmi vo vzťahu k druhému rodičovi, čo súvisí najmä s neuvedomovaným prenášaním negatívneho vzájomného postoja ako aj emočného nastavenia rodičov, na ktoré maloletý reaguje. Znalec však nezistil manipuláciu maloletého zo strany rodičov, ktorá by mala negatívny dopad na jeho subjektívne prežívanie, správanie v prítomnosti rodičov, resp. na jeho schopnosť autonómne referovať svoju preferenciu najoptimálnejšieho modelu rodičovskej starostlivosti. Matka sa síce snaží využiť parciálny diskomfort maloletého, ktorý súvisí so vzdialenosťou domácnosti otca od školy k motivovaniu maloletého P. k zmene striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov na rezidenčnú osobnú starostlivosť matky, avšak maloletý s týmto návrhom nie je vnútorne identifikovaný. Zo psychologického hľadiska majú obidvaja rodičia dostatočné osobnostné dispozície pre zabezpečenie výchovy a starostlivosti o maloleté dieťa, s ktorým majú vytvorené kvalitné citové a emočné väzby. K osobnej starostlivosti o maloletého sú motivovaní a v zásade efektívnym spôsobom registrujú jeho emocionálne potreby a zabezpečujú ich naplnenie. V kontexte ich osobnostných dispozícií majú obaja rodičia približne rovnaké predpoklady k osobnej starostlivosti a výchove dieťaťa. V princípe dokážu aj napriek určitým výhradám a vzájomnej animozite komunikovať v záujme potrieb maloletého a zabezpečenia aktuálne praktizovaného modelu striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov.

XX. Vo svojej výpovedi na pojednávaní súdu znalec zotrval na záveroch svojho znaleckého posudku. Vzťah maloletého s partnerkou otca nehodnotil ako narušený, ale problematická je skutočnosť vo fungovaní kompaktnej rodiny, nakoľko sa maloletý musí vyrovnávať sám s tým, že nežije v jednej domácnosti s oboma rodičmi. Má rád oboch rodičov, s obidvomi rodičmi má dobrý vzťah, je rád že je striedavá starostlivosť, ale pociťuje určitý diskomfort v tom, že u otca musí vstávať skôr, nakoľko je

tam tá vzdialenosť, a tiež prechod medzi domácnosťami rodičov, ktoré momenty sám pomenoval ako negatívne, s ktorými sa do istej miery vyrovnáva. Nejde však o skutočnosti, ktoré by prevažovali nad jednoznačné psychologické výhody možnosti intenzívneho kontaktu o oboma rodičmi. Pokiaľ by mal maloletý strach voči partnerke otca, tento by sa určite prejavil. Takúto skutočnosť ale znalec nezistil a ani také dôvody, ktoré by mali viesť k zmene aktuálneho módu starostlivosti. Zmena zverenia do výlučnej starostlivosti matky by z kvalitatívneho hľadiska stretávania a rozvoja vzťahu maloletého k otcovi nemala žiadne ráco. Dvojtzáďňový interval stretávania, ktorý na prekvapenie rodičov navrhol samotný maloletý znalec neodporučil, keď považoval za optimálnejšie pokračovať v častejšom striedaní. Maloletý je v takom subjektívnom rozporení, že by skôr potreboval normálnu podporu. Subjektívny diskomfort kvôli častejšiemu vstávaniu a cca 2 dňom adaptácie na prostredie druhého rodiča označil skôr za technickú záležitosť, ale určite nie za zásadný problém vylučujúci striedavú starostlivosť. Čo sa týka plynutia času predpokladal u maloletého skôr pozitívny posun, keď za pozitívny faktor označil zmenu dňa striedania maloletého z nedele na pondelok. To, že je starší a že sa vie so situáciou lepšie vyrovať označil skôr za pozitívny faktor. Na základe otázok, na ktoré mal zodpovedať sa nesústredoval na vzťah maloletého k partnerke otca. V rámci zisťovania subjektívnej spokojnosti maloletého s fungovaním striedavej starostlivosti zistil, že býva u otca s jeho partnerkou a s jej synom. To čo však maloletý najťažšie prežíva nie je jeho individuálny k rodičom, ale ich rivalizácia. Maloletý si uvedomoval si, že otec je spokojný s tým, že funguje striedavá starostlivosť, ale tiež že mama by chcela aby bol skôr u nej, na čo využíva jeho skoršie vstávanie, partnerku otca, keď to, ako to syn vníma a prežíva vidí matka ako dôvod na zmenu starostlivosti. U maloletého P. však znalec nezistil, že by u neho bola prítomná či už obavné, alebo nejaké negatívne prežívanie, vo vzťahu k partnerke otca. V popredí u neho bola iba detská nostalgia za kompletnou rodinou oboch rodičov, čo je však normálne, nakoľko sa musí vyrovnávať s tým, že to nie je tak, ako by chcel. To, že rodičia situáciu využívajú na vzájomný boj mu nijako nepridáva. Maloletý by potreboval podporiť v tom, aby prekonal diskomfortné momenty, lebo to čo mu prináša striedavú starostlivosť je prínosnejšie ako problémy, ktoré musí prekonať. Vzťah maloletého k partnerke otca a jej synovi je indiferentný. Svojho otca a matku vníma ako najbližšie osoby. Partnerka otca nemá tendenciu mu nahradzovať matku, matka a otec sú v tom vzťahu dominantní. Oni tam majú svoje miesto. Partnerka otca nemá tendenciu zasahovať do vzťahu maloletého s matkou. Vzťah medzi maloletým a partnerkou otca nie je priamo narušený, čo by malo za následok že by maloletý nechcel k otcovi chodiť. Ide primárne o tému matky, ktorá rivalizuje nielen s otcom ale aj s partnerkou otca. Snaží sa tým zosilniť reálne alebo hypotetické momenty v prežívaní dieťaťa. Psychologické vyšetrenie nepoukazovalo na narušený vzťah maloletého k partnerke otca na základe ich negatívnych skúseností. V prípade zmeny striedavej starostlivosti na výlučnú by maloletý stratil strašne veľa: možnosť rozvíjať plnohodnotný vzťah s otcom, nebol by s ním v školskom týždni, prišiel by k nemu prespať na 2-3 noci. Maloletý takúto zmenu nechce, chce zachovať aktuálny režim, eventuálne rozšíriť interval striedania. Rodičia majú voči sebe navzájom kritické postoje a to aj k minulej nevysporiadanej partnerskej problematike. Otec pri vyšetrení otvorenejšie kritizoval viac matku ako ona jeho, ale kritizovali sa obaja. Otec rešpektoval fungovanie starostlivosti o maloletého a podporoval dieťa aby to zvládlo. Podporu by potreboval práve v tom, aby cítil, že rodičia, v tomto prípade predovšetkým matka, netlačila na zmenu a zvrátenie aktuálneho režimu starostlivosti. Určite by mu tiež pomohlo, ak by sa zmiernila intenzita vzájomného rodičovského nepriateľstva.

15. S maloletým bol v priebehu konania vykonaný konajúcou sudkyňou pohovor dva krát - pred a po znaleckom dokazovaní. Na prvom pohovore, ktorý sa uskutočnil pred pojednávaním dňa 28-03-2019 sa spolu rozprávali o škole, futbale a živote. P. uviedol, že vie, že ho obaja rodičia majú radi a on má rád ich. Čo sa týka striedavej starostlivosti vadilo mu, že sa rodičia hádajú. Odkedy si ho ale striedajú v škole je to ale lepšie. Striedavú starostlivosť hodnotil v tom čase na známku 3-4. Prišlo mu divné, že chodí hore dole. U taty má izbu spoločne so synom jeho frajerky s P., s ktorým si ale veľmi nerozumie, lebo ho stále otravuje. S. mu zvykne dávať trest napr. keď dostane poznámku, kedy mu zakáže počítač, čo sa už ale dávnejšie nestalo. P. ho netrestá, iba mu dohovorie, že to nemá robiť. Učí sa dobre a sám. Naposledy dostal do žiackej knižky iba 4 trojky, inak má jednotky a dvojky. Rodičia ho iba občas vyskúšajú, taty mu skôr poradí v matematike v ktorej je dobrý a mama niekedy v slovenčine. U mamy vstáva o 07,00 hod. a u taty o 06,00 hod. ráno. Potom je ale cez deň unavený a niekedy ho vtedy z únavy keď sa začne učiť bolí hlava. Lahnúť si chodí u oboch rodičov rovnako o 21,00 hod. Hral futbal za 2 kluby, aj keď v tom čase mal čerstvo dva týždne problémy s nohami. Chcel by ale hrať za jeden klub. S rodičmi sa bližšie o tom, prečo ide na súd nerozprával. Na druhom pohovore dňa 19.10.2020 o.i. uviedol, že u znalca robil všelijaké úlohy. Spontánne uviedol, že chce byť s oboma rodičmi, že nechce byť len u mamy alebo len u otca. Chce aby to bolo tak ako to je teraz. Mama chce aby bol len u nej. Znamku tento krát uviedol medzi 2 až 3. Bolo to lepšie ako to bolo. Nič sa nezmenilo (od znalca), chce aby to bolo tak ako to je,

týždeň u mamy a týždeň u otca. Učí sa dobre, občas dostane zlú známku, ale si to následne opraví. Mamina si myslí, že mu nie je dobre, ale v poslednej dobe mu je lepšie u taty ako u mamy. U taty to hodnotí za 2 a u mamy za 3. Ale nevie si predstaviť byť len u taty, aj keď mu je u neho lepšie. Mama je v poslednej dobe divná, niekedy kričí. Má veľa kamarátov, viacej v Petržalke, ale aj u taty z futbalu. Boli aj u neho keď bol u taty, na prespanie.

16. Z uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/98/2019 zo dňa 16.06.2020 bolo zistené, že odvolací súd v plnom rozsahu zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/70/2018 zo dňa 10.09.2019, ktorý bola pôvodne obžalovaná P. Q. (priateľka otca maloletého), uznaná vinnou z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. X písm. a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že dňa XX.XX.XXXX v čase asi o XX.XX na parkovisku pred obytným domom na S. ulici č. X v W. na mieste verejnosti prístupnom po predchádzajúcej slovnej hádke s poškodenou O. P. (matkou maloletého), túto fyzicky napadla a to takým spôsobom, že ju pravou rukou otvorenou v dlaň udrela do oblasti ľavej časti tváre a ucha, čím poškodenej spôsobila perforáciu (prederavenie) blanky bubienka ľavého ucha, za čo jej bol uložený peňažný trest vo výmere XXXX eur s náhradným trestom X mesiace. E. súd vec postúpil okresnému úradu na prejednanie priestupku, keď mal za to, že konanie obžalovanej z materiálneho hľadiska nenaplnilo závažnosť prečinu vzhľadom na preukázané okolnosti, ktoré bezprostredne predchádzali skutku a okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný. Q. dokazovanie umožnilo prijať záver, že medzi poškodenou a obžalovanou je nepriateľský vzťah, ktorý je primárne podmienený tým, že ide o bývalú a súčasnú životnú partnerku svedka P. P. (otca maloletého). P. faktorom, ktorý ovplyvnil priebeh skutku bolo aj to, že obžalovaná spolu so svedkom P. mali výhrady voči správaniu poškodenej a jej reakciám, ktoré sa týkali maloletého syna poškodenej. W. mala vznik konfliktu ovplyvniť nepríjemná reakcia poškodenej, ktorá odmietala prijať kúsok narodeninovej torty, ktorú si jej syn niesol od otca. E., ktorá nesúhlasila s postojom poškodenej a dala to najavo sa dostala najskôr do slovného konfliktu, ktorý po použití viacerých vulgárnych výrazov vyvrcholil fackou, respektíve úderom do ľavej strany tváre poškodenej. F. ide samotný spôsob spáchania skutku zo strany obžalovanej išlo o jediný úder rukou, ktorý nebol vysokej intenzity, nakoľko nevyvolal povrchové zranenia, ani neohrozil stabilitu poškodenej bezprostredne po údere. X. zranenie významnejším spôsobom neobmedzilo poškodenú v bežnom spôsobe života, nebolo sprevádzané bolesťivosťou a po prvotnom ošetrovaní si nevyžiadalo žiadnu lekársku intervenciu. Odvolací súd prihliadal na to, že spáchanie skutku bolo podmienené tým, že obžalovaná nedokázala potlačiť emócie a hnev a nechala sa poškodenou vyprovokovať a vtiahnuť do konfliktu a to aj napriek tomu, že sa jej priamo netýkal. Dôvodila však tým, že ju nahnevalo, že sa poškodená nevhodne správa voči svojmu synovi a bráni mu prijať veci, ktoré pochádzajú od jeho otca a jej bývalého manžela. Konanie obžalovanej síce z formálneho hľadiska naplnilo všetky atribúty prečinu výtržníctva, avšak z materiálneho hľadiska konanie obžalovanej nedosiahlo takú závažnosť, aby bolo možné konštatovať, že skutok vymedzený vo výrokovej časti rozsudku je trestným činom.

17. Koližný opatrovník sa v záverečnom prednese k návrhu matky nepripojil, keď skonštatoval, že matka nepochybne v čase, kedy iniciovala konanie konala v najlepšom presvedčení o hájení záujmu maloletého, čo čom svedčia aj prejavy dieťaťa v jej prítomnosti. Vzhľadom na zmenený postoj maloletého v dôsledku dĺžky konania a pravdepodobne aj pandémie však vzhľadom na aktuálny postoj maloletého považovala byť v súlade s jeho záujmom rešpektovať jeho vôľu a pokračovať v striedavej osobnej starostlivosti v týždenných intervaloch.

18. Podľa § 26 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len Zákon o rodine) ak sa menia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

19. Podľa § 121 zákona č. 161/2015 Z.z. civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP) rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa menia pomery.

20. Podľa § 217 ods. 1 veta prvá zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

21. Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť je zmena pomerov. Pri rozhodovaní o zmene rozhodnutia treba porovnať okolnosti dôležité pre rozhodnutie tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodovania, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania.

22. Podľa § 24 ods. 2 Zákona o rodine ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa.

23. Podľa § 24 ods. 3 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby a vývinové potreby a stabilitu budúceho výchovného prostredia

24. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

25. Podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine Súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloleťom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloleťom dieťati domáhať na súde.

26. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa (§ 28 ods. 2 ZoR).

27. Podľa § 43 ods. 1 Zákona o rodine maloleté dieťa, ktoré je schopné s ohľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť vyjadriť samostatne svoj názor, má právo vyjadrovať ho slobodne vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. V konaniach, v ktorých sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, má maloleté dieťa právo byť vypočuté. Názoru maloletého dieťaťa musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti.

28. Rodičovské práva a povinnosti vykonáva jeden z rodičov, ak druhý z rodičov nežije, je neznámy alebo ak nemá spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu. Platí to aj v prípade, ak jeden z rodičov bol pozbavený rodičovských práv a povinností, ak mu bol výkon jeho rodičovských práv a povinností obmedzený alebo pozastavený (§ 28 ods. 3 ZoR). Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

29. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

30. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

31. Podľa § 62 ods. 6 Zákona o rodine ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku trvania striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

32. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu. Rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

33. Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné na mesiac dopredu.

34. Pod odôvodnenými potrebami oprávneného, teda maloletého dieťaťa je nutné rozumieť potreby základné, ktorými sú strava, ošatenie, hygiena, pomerná časť nákladov za bývanie, poplatky za lekársku starostlivosť, lieky, okuliare a pod., ako aj školské a mimoškolské aktivity, šport, kultúru.

35. V posudzovanej veci bolo vyššie uvedeným rozsiahlym vykonaným dokazovaním jednoznačne preukázané, že neboli splnené zákonné podmienky na zmenu osobnej starostlivosti, resp. prezverenia maloletého do výlučnej starostlivosti matky, keď súd má za to, že striedavou osobnou starostlivosťou, ktorá zodpovedá aj vôli samotného maloletého Marcusa, záverom znaleckého dokazovania a odporúčaniam kolízneho opatrovníka, budú v danom prípade naďalej najlepšie zaistené jeho potreby a to ak materiálne, ako aj emocionálne z hľadiska naďalej zachovaného rovnomerného podielu starostlivosti zo strany každého z rodičov, na čo má dieťa prvoradé právo. Preto súd návrh matky na prezverenie maloletého do jej výlučnej starostlivosti ako neopodstatnený zamietol. Vzhľadom na medzičasom praktické osvedčenie striedania dieťaťa v inom dni, než bol určený v ostatnom rozhodnutí súdu, ku ktorému medzičasom pristúpili samotní rodičia, súd s poukazom na reálne fungovanie reagoval na túto zmenu potrieb maloletého v tom, že pristúpil k zmene dňa striedania z nedele na pondelok tak, že zosúladiť faktický stav so stavom právnym.

36. Čo sa týka najzásadnejších výhrad matky voči striedavej starostlivosti, vo vzťahu k problémovej komunikácii rodičov súd opakovane poukazuje na nález Ústavného súdu Českej republiky č. III. ÚS 1206/09, z ktorého jednoznačne vyplýva, že súd nesmie resignovať na takýto spôsob výchovy už vtedy, ak jeden z rodičov s týmto spôsobom pro forma nesúhlasí. Ak je takýto nesúhlas čisto obštrukčný, ničím neodôvodnený, resp. ak vo vzťahu k výchove dieťaťa nemá relevanciu, nemôže oň súd oprieť svoje rozhodnutie. V danom prípade súd aj za zohľadnenia vyjadrenia znalca dospel k záveru, že dôvody svedčiace v prospech striedavej starostlivosti vysoko prevažujú nad pretrvávajúcimi komunikačnými problémami rodičov, ktoré sa za preukázania minimálnej miery ochoty a ústretovosti zo strany každého z rodičov javia naďalej ako subjektívne a prekonateľné, i keď zrejme vzhľadom na osobnostnú výbavu rodičov a hĺbku ich vzájomného stále nie dostatočne spracovaného partnerského konfliktu toto vyžaduje podstatne dlhší čas. Obdobne súd nemôže vylúčiť striedavú starostlivosť len z dôvodu vzájomne znevažujúceho sa postoja rodičov, keď práve v takejto situácii by výlučná starostlivosť o dieťa mala pravdepodobne za následok v dôsledku jednostranného vplyvu na dieťa riziko odcudzenia sa s druhým rodičom, ktorému by nebol maloletý zverený do osobnej starostlivosti. Maloleté dieťa je potrebné vnímať ako subjekt práv so samostatným autonómnym vnímaním a práve zabezpečením osobnej plnohodnotnej skúsenosti s každým z rodičov, pokiaľ sú na to splnené ostatné zákonné podmienky, ako je tomu aj v tomto prípade, má možnosť vytvárať si vlastný autentický vzťah ku každému z nich.

37. Čo sa týka poukazovania odlišného režimu maloletého v domácnosti každého z rodičov vzhľadom na odlišnosť bydlísk rodičov je potrebné uviesť, že bydlisko otca v obci O. ktorá je od Bratislavy vzdialená iba cca 20 km, sa nachádza vo vzdialenosti bežnej medzi destináciami priamo v rámci hlavného mesta. V rodinnom dome, ktorý otec užíva má navyše maloletý vychádzajúc z výsledkov šetrenia vytvorené veľmi dobré podmienky pre svoj všestranný rozvoj a to vzhľadom na vidieckejší ráz prostredia aj s poukazom na jeho zdravotný stav (sledovanie imunológom) a tiež s prihliadnutím pestrejšie možnosti trávenia voľného času maloletého, nie je dôvod, ktorý by vylučoval ďalšie trvanie striedavej starostlivosti, keď maloletý má zachovanú totožnú školu i lekársku starostlivosť a komplikovanejšie ranné dochádzanie počas periódy starostlivosti otca, ktorý zabezpečuje jeho odvoz do školy a zo školy maloletému okrem subjektívneho diskomfortu evidentne nespôsobuje žiadne závažnejšie problémy či už z hľadiska školskej dochádzky, alebo jeho kondície. Zo strany školy opätovne zaznel subjektívny odmietavý postoj triednej učiteľky k striedavej osobnej starostlivosti, ktorý však pre rozhodnutie súdu nemôže mať zásadnú relevanciu vzhľadom na ostatné výsledky vykonaného dokazovania. Navyše zaznamenané zmeny v správaní maloletého časovo kopírujú začiatok súdneho konania o zmenu zverenia a s ním súvisiacu intenzívnejšiu rivalizáciu rodičov, vnímanie ktorej pre maloletého evidentne vychádzajúc tak z podaní rodičov ako aj zistení znalca predstavuje významný stresový faktor. Hoci maloletý vie komunikovať svoje výhrady k odlišnému režimu u otca, z jeho postoja pri opakovanom pohovore je zrejme, že pre neho samotného táto skutočnosť, s ktorou sa v rámci svojho osobnostného vyzrievania vyrovnáva, nepredstavuje taký rušivý moment, pre ktorý by sám chcel zmeniť zabehnutý režim starostlivosti oboch rodičov, ktorý mu umožňuje rovnocenne konzumovať vzťah s každým z rodičov. Súd má za to, že plnohodnotný vzťah dieťaťa k rodičom má v aktuálnom veku dieťaťa prednosť pred sociálnymi väzbami s kamarátmi, keď však v tomto smere nie je maloletý absolútne odtrhnutý od svojho sociálneho prostredia, keďže v Kalinkove má taktiež okruh kamarátov z futbalového klubu a navyše má zachovanú možnosť stretávať sa prostredníctvom návštev aj s kamarátmi z Petržalky, kde trávi inak polovicu času, a teda má dostatočný priestor rozvíjať svoje tu existujúce priateľské väzby. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že maloletý Marcus prichádza do veku, kedy je v jeho živote mimoriadne potrebná plnohodnotná prítomnosť otca, ktorý pre neho predstavuje nezastupiteľný mužský vzor, ktorý ma prirodzene odlišný výchovný rodičovský prístup než matka, ktorej láskavý a ochranný postoj k dieťaťu je nespochybniteľný. Otec sa však vie o maloletého riadne postarať a naďalej je ochotný niest' plný diel svojej rodičovskej zodpovednosti spočívajúci aj v plnohodnotnej osobnej starostlivosti o dieťa v rovnomernom rozsahu s matkou, pričom aj osobným vzorom vie svojim dielom maloletého naučiť to, čo bude potrebovať k svojmu zdravému a vyváženému psychickému a fyzickému rozvoju.

38. Čo sa týka prítomnosti partnerky otca v živote dieťaťa, v tejto súvislosti súd odkazuje na vyjadrenie znalca, z ktorého jednoznačne vyplynulo, že vnútorný vzťah maloletého jej osobe a k osobe jej syna je indiferentný (rozumej ľahostajný, nevšímavý, nerozhodný, vlažný). S poukazom na uvedené napriek možnej odlišnej emotívnejšej prezentácii v prítomnosti matky, ktorá môže kopírovať matkino nepriateľské nastavenie voči týmto osobám (konštatované aj v rámci trestného konania vyvolaného matkou voči novej partnerke otca), nemajú v živote dieťaťa zásadnejší rušivejší význam a nepredstavujú objektívne problém, ktorý by vylučoval striedavú osobnú starostlivosť, ktorá inak umožňuje optimálne zabezpečovanie materiálnych a emocionálnych potrieb dieťaťa. Súd poznamenáva, že osobnú starostlivosť o dieťa primárne zabezpečujú samotní rodičia a ich blízke osoby sa môžu

na nej podieľať iba osobnou pomocou. Z vyjadrenia znalca dokonca vyplynulo, že vychádzajúc zo psychologického vyšetrenia maloletého zistil, že partnerka otca sa veľmi správne nesnaží v živote dieťaťa po psychologickú stránku suplovať jeho matku, čo má nepochybne vplyv aj na neutrálny postoj maloletého k jej osobe. Jej matkou tvrdené vyjadrenia pred maloletým, že tvoria rodinu spolu s jej synom sú iba deklarováním faktu v čase periódy starostlivosti otca, kedy sa rodina maloletého de facto rozširuje aj o tieto osoby a nevylučujú všeobecnú akceptáciu matky zo strany novej partnerky otca. Incident medzi matkou maloletého a partnerkou otca, v dôsledku ktorého začalo voči nej trestné stíhanie rovnako nevylučuje ďalšie trvanie striedavej osobnej starostlivosti, keď vychádzajúc z vyššie citovaného rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým vec postúpil okresnému úradu na prejednanie priestupku, išlo o situačný problém, vyplývajúci z osobnej rivalizácie matky a partnerky otca, bez zjavného negatívneho vplyvu na prežívanie maloletého, resp. na riadne zabezpečovanie starostlivosti o neho zo strany otca. Takisto nemožno preceňovať konkurenčný detský, resp. kvázi súrodenecký vzťah syna partnerky otca a maloletého P., keď matkou opísané správanie sa maloletého P. k mal. P., potvrdené aj svedeckou výpoveďou matky jeho spoluhráča, sa javí ako nevyzreté správanie primerané veku každého z detí. Súd má za to, že z výchovného hľadiska je pre maloletého P., ktorý nemá plnorodých súrodencov skôr prospešné, pokiaľ je už v tomto veku nútený vyrovnávať sa s menej závažným diskomfortom, od ktorého v podstatne závažnejšej forme nebude neskôr uchránený vo vonkajších medziľudských vzťahoch. Maloletý sa so vzniknutou situáciou postupne s vyšším vekom skutočne vyrovnáva, o čom svedčí aj jeho jednoznačný postoj za zachovanie striedavej starostlivosti napriek nezmeneným rodinným podmienkam v domácnosti otca.

39. Mierne odlišnosti v rodičovskom prístupe napr. čo sa týka voľnočasových aktivít maloletého, či jeho zdravotnej starostlivosti rovnako nepredstavujú okolnosť vylučujúcu ďalšie trvanie striedavej osobnej starostlivosti, keď ani v prípade spolužitia rodičov sa títo nie vždy dokážu v týchto otázkach zhodnúť. Z výpovedí účastníkov napokon vyplynulo, že tieto rozpory medzi rodičmi napokon vždy boli schopní vyriešiť napriek vzájomným komunikačným problémom na prospech dieťaťa.

40. S poukazom na uvedené súd teda dospel k záveru, že v danom prípade nenastala taká zmena v osobných pomeroch rodičov a ani maloletého, ktorá by odôvodňovala zmenu predchádzajúceho rozhodnutia čo do formy starostlivosti súdu o maloletého a ani čo do prehodnotenia výšky doposiaľ stanoveného výživného, keď napriek plynutiu času a prirodzenému rastu životných nákladov dieťaťa mal súd za dostatočne preukázané, že otec sa na nákladoch dieťaťa podieľa vo vyššom než polovičnom rozsahu (úhrada školskej družiny, náklady na stomatologickú starostlivosť, vodné pólo a pod.), pričom k času rozhodovania maloletemu odpadla časť predchádzajúcich záujmových aktivít maloletého (futbal) a to jednak vzhľadom na počiatkové zdravotné problémy a následne vzhľadom na obmedzený režim v dôsledku pandemickej situácie. Preto návrh matky súd v plnom rozsahu zamietol, avšak ako už bolo uvedené vyššie z úradnej povinnosti zosúladil skutkový stav so stavom právnym čo do dňa a miesta odovzdávania a preberania maloletého tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

41. O trovách konania bolo rozhodnuté za použitia § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

42. Podľa § 49 ods. 1 CMP účastník platí trovy konania, ktoré vznikajú jemu a jeho zástupcovi, ak nejde o trovy konania, ktoré platí štát.

43. Podľa § 49 ods. 3 CMP spoločné trovy platia účastníci podľa pomeru účasti na veci a na konaní.

44. S poukazom na ostatne citované zákonné ustanovenia súd za použitia § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), podľa ktorého, súd uložil rozhodol o nároku štátu na náhradu trov konania (znaleckého dokazovania), ktoré neboli kryté zo zložených preddavkov, na ktoré boli rodičia v priebehu konania zaviazaní a to podľa pomeru ich účasti na veci, t.j. každý v pomere 50 % z celkovo vzniknutých trov. V tejto súvislosti súd dodáva, že v konaniach o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, v ktorom sa uplatňuje vyšetrovacía zásada a súd je povinný zistiť skutočný stav veci, za ktorým účelom je povinný vykonať všetky potrebné dôkazy, aj keď ich účastníci nenavrhlí (§ 35 CMP v spojení s čl. 6 Základných princípov CMP) je i súdnou praxou jednoznačne ustálené, že dôkaz znaleckým posudkom za účelom posúdenia vzťahu maloletých detí k obom rodičom a zistenia, ktorý z rodičov má lepšie predpoklady pre výchovu maloletých detí, resp. či prichádza do úvahy striedavá osobná starostlivosť oboch rodičov, je nariadený vždy v záujme všetkých účastníkov konania bez ohľadu na ich subjektívny postoj k takémuto dokazovaniu. Čo sa týka výšky trov súdu, vychádzal z celkovo priznaných trov znaleckého dokazovania (1.853,36 eur : 2 = 926,68 eur pripadajúca časť na každého rodiča) a zaplateného preddavku zo strany otca vo výške 600 eur (926,68 - 600 eur = 326,68 eur doplatok otca) a zo strany matky vo výške 300 eur (926,68 - 300 = 626,68 eur doplatok matky).

45. Záverom súd považuje za potrebné dodať, že podľa konštantnej súdnej judikatúry (napríklad rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 209/2004) súd nemusí v odôvodnení svojho rozhodnutia

dať odpovede na úplne všetky otázky (resp. námietky) nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam. Súd teda svoje rozhodnutie založil na vyššie uvedených relevantných skutočnostiach a nepovažoval za potrebné vyjadrovať sa ku všetkým početným, ale vo vzťahu k predmetnému rozhodnutiu nepodstatným pripomienkam, námietkam a tvrdeniam vznášanými v priebehu konania jeho účastníkmi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie a to cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia, písomne, trojmo alebo ústne do zápisnice.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu, resp. výroku rozhodnutia smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.